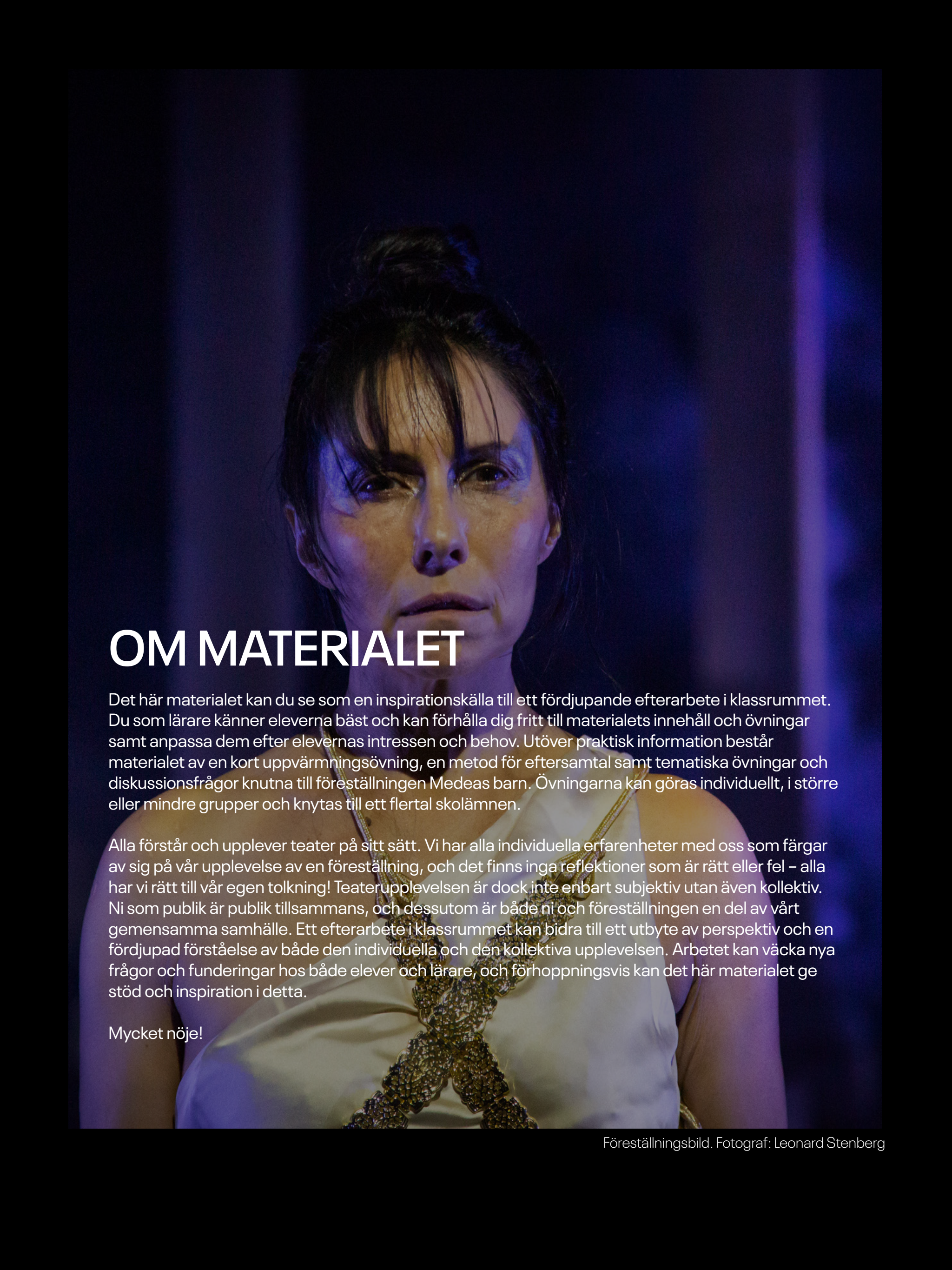

OM MATERIALET

Det här materialet kan du se som en inspirationskälla till ett fördjupande efterarbete i klassrummet. Du som lärare känner eleverna bäst och kan förhålla dig fritt till materialets innehåll och övningar samt anpassa dem efter elevernas intressen och behov. Utöver praktisk information består materialet av en kort uppvärmningsövning, en metod för eftersamtal samt tematiska övningar och diskussionsfrågor knutna till föreställningen Medeas barn. Övningarna kan göras individuellt, i större eller mindre grupper och knyts till ett flertal skolämnen.

Alla förstår och upplever teater på sitt sätt. Vi har alla individuella erfarenheter med oss som färgar av sig på vår upplevelse av en föreställning, och det finns inga reflektioner som är rätt eller fel – alla har vi rätt till vår egen tolkning! Teaterupplevelsen är dock inte enbart subjektiv utan även kollektiv. Ni som publik är publik tillsammans, och dessutom är både ni och föreställningen en del av vårt gemensamma samhälle. Ett efterarbete i klassrummet kan bidra till ett utbyte av perspektiv och en fördjupad förståelse av både den individuella och den kollektiva upplevelsen. Arbetet kan väcka nya frågor och funderingar hos både elever och lärare, och förhoppningsvis kan det här materialet ge stöd och inspiration i detta.

Mycket nöje!

Föreställningsbild. Fotograf: Leonard Stenberg

BRA ATT VETA

Syskonen Lillmedea och Lilljason använder fantasin och rollekar såsom "skiljasleken", "självmondsleken" och "rymningsleken" som sätt att förstå och hantera det de går igenom. Det är lekar om liv och död, och trots att det är just lekar – och dessutom lekar i en teaterföreställning (!) – har dessa lekar lett till debatt bland den vuxna publiken genom åren. Vuxna har blivit oroliga och vissa har hävdat att Medeas barn rentav var skadlig för barn. Detta har dock aldrig varit fallet. Tvärtom behöver både barn och vuxna beröra det som är jobbigt. "Att gå in i det jobbiga kan vara läkande, men det kan vuxna ha svårt att förstå, de vill gärna bara sopa det under mattan", förklarar Anna Norlén, leg. psykolog och leg. psykoterapeut på Ericastiftelsen, och kopplad till föreställningsarbetet med Medeas barn. Se intervjun med Anna nedan.

En del av materialets övningar och frågor berör tematiken kring olika uppfattningar om barnkultur, skydd av barn och barns erfarenheter av kända situationer.

Repetitionsbild. Fotograf: Fardosa Abdalla

INTERVJU MED ANNA NORLÉN

Anna Norlén är leg. psykolog och leg. psykoterapeut samt rektor på Ericastiftelsen, med lång erfarenhet av att möta, stödja och behandla barn och unga utsatta för våld, övergrepp och svåra påfrestningar i olika sammanhang.

Hur skulle du beskriva trygghet, och varför är det viktigt för barn, och vuxna för den delen, att känna trygghet?

Trygghet är en känsla baserad på upplevelser, snarare än fakta och information. Hur barn upplever miljö, relationer och sammanhang som de vistas i bygger tryggheten. Trygghet är en förutsättning för utveckling. Är man trygg kan man använda sin energi till nyfikenhet, utforskande och inläring.

Vad kan man göra som vuxen för att stötta barn som har det svårt eller befinner sig i en krissituation?

Bland det viktigaste är att visa att man är intresserad av hur barnet har det, att ta sig tid att ställa frågor och att lyssna noga på svaren. Även om man inte kan lösa problemen eller situationen så är det hjälpsamt för barn att veta att någon bryr sig om, märker hur de har det och vill lyssna. Tunga tankar och känslor är lättare att bära när de delas med andra.

Vuxenvärlden kan svika barn på många sätt. Tycker du man kan kalla Medeas och Jasons beteende i Medeas barn för ett svek? Varför det i så fall, och har du stött på liknande svek inom ditt yrke?

Jason och Medea blir alltför upptagna av sina egna behov och känslor, de klarar inte att lägga dem åt sidan, stanna upp och tänka "hur blir den här situationen för våra barn, vad behöver de nu från oss för att förstå vad som sker och för att må bra?". På det sättet sviker de barnen känslomässigt, de tappas bort sitt uppdrag som föräldrar och klarar inte att sätta sig in i barnens perspektiv. Varianter av det har jag mött många gånger i mitt jobb som psykolog. Föräldrar som har det svårt i sin relation, skiljer sig eller som har problem med psykisk ohälsa, missbruk och liknande kan bete sig som Jason och Medea. Händer det en kortare period klarar barn oftast det, men drar det ut på tiden kan det skapa svårigheter i föräldra-barn relationen och inom barn.

Hur skulle du utifrån din yrkesposition beskriva Lilljasons och Lillmedeas situation i föreställningen Medeas barn?

Jag skulle beskriva det som att omsorgen om dem sviktar. Att som barn uppleva att en, eller båda föräldrarna, uttrycker sin förtvivlan på ett okontrollerat och aggressivt sätt, som t.ex. har tankar på att ta sitt liv, är mycket skrämmande och det finns risk att det skadar barnets känsla av trygghet och tillit till föräldern om det fortgår över tid. Om jag träffade den här familjen i mitt jobb skulle jag koppla in socialtjänsten och vuxenpsykiatrien så att vi kunde samarbeta för att få till en lugnare och mer stabil situation i familjen. Jag tror att det skulle gå att få till ganska snabbt utifrån att det verkar som Jason och Medea också har många resurser och familjen har fungerat bra nyligen.

Lillmedea och Lilljason leker och fantiserar i stora delar av berättelsen. Vilken roll har lek för barns välbefinnande och hantering av deras livssituation?

Lek i vid bemärkelse, inklusive fantasi, är helt nödvändigt för barns hälsa och utveckling. När vi leker samverkar hjärnans delar på ett optimalt sätt vilket stimulerar inläring utan medveten ansträngning. I leken kan barn undersöka komplexa sammanhang, krångliga känslor och svåra situationer, prova andra sätt att lösa problem och få utlopp för känslor som kanske inte är så bra att visa i realiteten. Lek ger kraft och återhämtning och utvecklar barn inom många livsområden.

Föreställningsbild. Fotograf: Leonard Stenberg

Föreställningen Medeas barn har ibland upprört vuxna som menat att den har kunnat väcka oro och rädsla hos barn. Kan det vara skadligt att lyfta svåra erfarenheter och beröra mörka teman inför barn? När och på vilket sätt då i så fall?

Det finns många fler risker med att inte benämna eller belysa sådant som kan vara svårt i barns liv, då lämnar vi till barn att hantera sådant på egen hand. Genom att lyfta fram skrämmande och svåra erfarenheter i teaterns form kan man säga att vuxenvärlden tar ansvar, inramningen är tydlig och barn förstår att det är en slags lek eller fantasi. Självklart kan man bli rädd eller orolig ändå, men genom att ta del av teatern tillsammans med andra och med vuxna som finns till hands efteråt kan man få en känsla av att inte vara ensam och att det finns tröst och trygghet inom räckhåll. Det är mycket bättre än att sopa vanliga men svåra känslor och erfarenheter under mattan och hoppas att barn inte ska märka eller förstå så mycket.

Inom psykologin menar man att barn har ett grundläggande behov av skydd från skräck och fara för att känna sig trygga och utvecklas. Ser du en risk att vuxna misstolkar barns skyddsbehov och snarare överbeskyddar barn, och vad kan ett sådant beteende medföra?

Det finns en risk för överbeskydd när vuxna blandar ihop barns behov med att de som vuxna egentligen vill skydda sig själva från obehag och svårigheter genom att undvika det. Att på ett ålders- och situationsanpassat sätt förklara för barn vad som händer, även om det är smärtsamma och sorgliga saker som sker, är ett sätt att skydda barn. På så sätt blir krångliga saker begripliga för dem och de får hjälp att förstå både egna och andras reaktioner, beteenden och känslor. Det är en viktig grund för att utveckla medkänsla och empati.

[Ericastiftelsens våldsmottagning erbjuder kostnadsfri specialiserad behandling till barn och unga, 0–24 år, som utsatts för eller upplevt våld.](https://ericastiftelsen.se/ericastiftelsens-valdsmottagning/) I första hand vänder de sig till barn och unga i utsatta områden och till dem som sökt men inte kunnat få hjälp på annat sätt. De erbjuder även kostnadsfria konsultationer till yrkesverksamma inom exempelvis socialtjänst, BUP och elevhälsa. Insatserna ges på plats i Stockholm eller på distans när det är möjligt. Vill du söka vård eller konsultation, gå in på ericastiftelsen.se/ericastiftelsens-valdsmottagning/

INFÖR ERT BESÖK

Vi på Kulturhuset Stadsteatern Skärholmen önskar er alla en så bra teaterupplevelse som möjligt. Därför kommer här lite information som kan vara bra att ha med sig inför besöket hos oss.

Berätta gärna för eleverna i god tid att ni ska hit och se föreställningen Medeas barn. Förklara till exempel hur ni kommer ta er hit och hur länge ni ska vara här. Berätta också lite om föreställningen ni ska se! På så sätt är ni alla bättre förberedda på vad som ska hända. Låt gärna teaterupplevelsen stå för sig själv utan krav på läxor eller skoluppgifter. Ett eventuellt skolarbete kopplat till föreställningen kan med fördel presenteras efter att eleverna har sett föreställningen.

När ni kommer till Kulturhuset vill vi gärna att en lärare kommer in i foajén först, då kan publikvärdarna ta emot er på bästa sätt. Kom gärna i god tid så ni hinner hänga av er och kanske gå på toaletten i lugn och ro. Publikvärdarna kommer ringa i en klocka när det är dags att samlas. Om ni vill äta medhavd lunch i foajén meddela oss det i förväg. Oftast går det att lösa bara vi vet om det.

Hos oss är även du som lärare publik. Vi är måna om din upplevelse och vill påminna om att din nyfikenhet och lust smittar av sig på eleverna. Skådespelaren och publikvärdarna är vana vid att möta en ung publik, och hos oss får publiken gärna reagera på det som händer på scenen. Reaktionen kan och får vara olika. Några kanske måste röra lite på sig, andra kanske skrattar eller kommenterar. Det är helt okej, så länge det inte stör föreställningen. Fråga gärna publikvärdarna på plats om det är något du eller ni som klass undrar!

Repetitionsbild. Fotograf: Clara Ivenmyr Strömberg

EFTER ERT BESÖK

UPPVÄRMNING

När ni är tillbaka i klassrummet kan det vara bra att göra en kort minnesrunda som uppvärmning innan ni sätter i gång. Det bidrar till att skapa ett tillåtande rum och är ett bra sätt att få i gång både kropp och minne.

MINNESRUNDA

Be varje elev rita eller skriva ner sitt starkaste minne från föreställningen. Det kan vara kort eller långt, en liten detalj eller en större händelse. Begränsa gärna tiden och uppmuntra eleverna att ta det första de kommer på. Gå därefter ett varv och låt varje elev dela med sig av sitt minne.

EFTERSAMTAL – Beskriva, tolka, associera

Påminn eleverna om att alla är fria att göra sina egna tolkningar. Bejaka det eleverna har tagit fasta på och använd deras nyfikenhet som inspiration i det vidare arbetet.

Ett bra sätt att påbörja ett samtal är genom att först beskriva så objektivt som möjligt vad ni har varit med om. Hur såg scenrummet ut? Vilka saker såg ni på scenen? Vilka färger hade ljuset? Hur lät sången och musiken? Hur såg skådespelarna ut, vad sa de och vad gjorde de?

Sedan kan ni börja tolka det som utspelade sig under föreställningen. Kom ihåg, det finns inga rätt eller fel! Vad handlade föreställningen om och vilka teman berördes? Vilka var de olika karaktärerna, och varför gjorde de som de gjorde? Var, i vilken sorts värld och på vilka platser, ägde berättelsen rum? Vad tror ni föreställningen vill berätta?

Slutligen kan samtalet bli mer associativt och personligt. Vilka frågor eller känslor väcker föreställningen hos dig? Får det dig att tänka på något speciellt? Fanns det delar av föreställningen du kände igen dig i – vilka och på vilket sätt? Vad kommer du minnas mest av föreställningen?

Föreställningsbild. Fotograf: Leonard Stenberg

TEMATISKA ÖVNINGAR OCH DISKUSSIONSFRÅGOR

TEMA: ATT VARA BARN I EN VUXENVÄRLD

Medeas barn handlar om ett syskonpar som hamnar i kläm mellan två föräldrar som till följd av en skilsmässa sviker sina barn på olika sätt. Föreställningen är ett skilsmässodrama där föräldrarna inte förmår, eller rentav glömmer bort, att ta sitt föräldraansvar och uppmärksamma hur barnen mår – det är i stället föräldrarnas egna känslor; allt från förälskelse, depression och hämndlust, som står i centrum. Men Lillmedea och Lilljason hittar sätt att klara sig på, inte minst genom lek och fantasi.

REFLEKTERA: VUXNAS SVEK – BARNS ÖVERLEVNADSSTRATEGIER

Gör först tankekartor, antingen i mindre grupper eller tillsammans i helklass:

Vad gör Lillmedea och Lilljason för att ta sig igenom den kris som föräldrarnas skilsmässa utlöst?

Diskutera sedan:

- På vilka olika sätt sviker föräldrarna Lilljason och Lillmedea? Kom gärna med konkreta exempel från föreställningen.
- Vilka andra sätt kan föräldrar eller andra vuxna svika barn på? Vad gör de fel, och varför är det fel?
- Vad kan man göra om vuxna sviker barn eller inte räcker till som föräldrar?
- I föreställningen fungerar barnens lekar som ett slags överlevnadsstrategier, ett sätt att försöka förstå och ta sig igenom den kris de hamnat i. Kan ni komma på andra exempel där fantasi och lek fungerar som ett sätt att ta sig igenom en tuff tid?
- Vilken roll spelar Amman för Lillmedea och Lilljasons situation? Vad hade hänt om inte hon varit där, tror ni?

FUNDERA OCH MÅLA: EN VUXEN KOMPIS

"Jag skulle nästan vilja ha dig till mamma..." säger Lillmedea till Anna. Hon svarar: "Det kan väl vara trevligt att ha mig till vän också". Anna står på barnens sida, är solidarisk och ger tröst och stöd. Det är också Anna som till slut ger föräldrarna en rejäl utskällning. Att ha en vuxen kompis, eller en snäll vuxen man kan lita på i sin närhet, kan vara livsavgörande för många barn. "Att kunna känna sig trygg tillsammans med andra är en viktig aspekt av psykisk hälsa", förklarar psykoterapeuten Anna Norlén.

Börja med att fundera tillsammans i klassen: Vad är en vuxen kompis? Vad är det till som Barnvakten Anna i föreställningen gör som gör henne till en vuxen som Lillmedea och Lilljason litar på och tyr sig till? Vad är viktigt för er för att ni ska känna er trygga med en vuxen? Gör gärna en stor tankekarta på tavlan.

Dela sedan ut papper, penslar och målarfärg. Inspirerade av ert samtal och era tankar, be eleverna måla ett porträtt av en vuxen kompis. Det behöver inte vara en person som finns i verkligheten utan det kan lika gärna vara en fantasibild. Hur kommer de egenskaper ni precis diskuterat till uttryck i bilden? Vilken känsla vill du att porträttet ska ge? Finns det någon annan med i bilden utöver den vuxna kompisen?

Avsluta med att hänga upp alla porträtt bredvid varandra. Titta noga: Skiljer de sig åt eller är de lika? På vilka sätt i så fall?

SKRIVA: FRÅGOR TILL VUXENVÄRLDEN

Medeas barn kretsar kring en destruktiv skilsmässa och en oförståelig vuxenvärld. Vad är skiljas? undrar Lilljason, och när Medea och Jason bråkar förstår man inte många ord av vad de säger. Syskonens frågor hopar sig:

Ur Medeas barn:

LILLMEDEA

Varför kom du hit?

BARNVAKTEN

För att se efter er.

LILLJASON

Varför skulle du se efter oss?

BARNVAKTEN

För att er pappa har gjort upp det med mig.

LILLJASON

Varför har han gjort det?

BARNVAKTEN

För att er mamma inte gjorde det.

LILLMEDEA

Varför gjorde hon inte det?

BARNVAKTEN

Hon var ledsen då.

LILLMEDEA

Varför var hon ledsen då?

BARNVAKTEN ANNA

För att dom ska skiljas.

LILLMEDEA

Varför ska dom skiljas?

BARNVAKTEN ANNA

Dom kan väl inte bo ihop längre.

LILLJASON

Varför kan dom inte det?

BARNVAKTEN ANNA

Fråga dom.

Problemet är bara att varken Medea eller Jason svarar på barnens frågor. Tydligast blir detta i föreställningens slutscen:

LILLJASON

Är ni glada på riktigt?

(...)

Är ni glada på riktigt?

LILLMEDEA

Vad ska det bli av oss då? Ska jag ta hand om

Lilljason? Eller ska grannfrun ta hand om oss?

(...)

Ska vi bo en vecka hos mamma och två veckor

hos pappa? Ska vi bo ensamma med Anna?

Eller ska vi bo hos pappa på dan och mamma på

natten?

LILLJASON

Är det mitt fel?

BARNVAKTEN

Svara nu då!

(...)

MEN LYSSNA PÅ VAD BARNEN SÄGER!

Svaren uteblir, syskonparet gör uppror på sitt sätt för att fånga föräldrarnas uppmärksamhet.

Be varje elev skriva en lista över frågor till

vuxenvärlden. Listan kan skrivas som en slags dikt, ett brev eller ett tal till exempel. Ett tips är att börja frågan med "Varför": Vad undrar du? Är det något som vuxna gör eller säger som du inte förstår? Finns det vuxna beteenden eller handlingar som gör dig arg, besviken eller ledsen? Finns det frågor du aldrig ställt du skulle vilja ställa? Eller finns det frågor som du ställt tusen gånger men fortfarande inte fått svar på?

När alla är klara med sina listor kan ni sätta ihop dem till ett stort kollage. Eller så ger ni listorna till några vuxna. Kanske skickar ni ett brev till statsministern, en släkting eller dem som jobbar på Kulturhuset Stadsteatern Skärholmen.

Föreställningsbild. Fotograf: Leonard Stenberg

TEMA: BARNKULTUR OCH BARNPERSPEKTIV

Medeas barn är en fri omarbetning av myten och den klassiska tragedin om Medea. I antikens Grekland, drygt 400 f.v.t, skrev Euripides teaterpjäsen Medea som än idag är ett av världens mest kända dramer. Långt senare, 1975, skrev Suzanne Osten och Per Lysander Medeas barn som hade urpremiär på barnteaterscenen Unga Klara i Stockholm. Pjäsen sägs ha ändrat synen på vad barnteater är och kan vara. Den har översatts till flera språk och satts upp ett flertal gånger runt om i Sverige och i världen sedan urpremiären på 70-talet, och inte sällan har föreställningen lett till debatter om barn och barnkultur.

DISKUTERA: BARNKULTUR SOM KONST, RÄTTIGHET OCH "RISK"

Diskutera i grupper eller helklass:

- Vad är egentligen barnkultur? Hur skulle ni beskriva det?
- På vilka sätt hänger barns möjlighet av att ta del av kultur som berör svårare ämnen såsom dem i Medeas barn samman med Barnkonventionen och barns rätt till exempelvis information, konst och tankefrihet?
- Tror ni att viss teater, film, litteratur eller annan kultur kan vara skadlig för barn? Hur då i så fall?
- Upplever ni att vuxna och barn är överens om vilken sorts kultur och vilka sorts berättelser som barn ska få ta del av, eller går barns och vuxnas åsikter isär? När händer det i så fall, och hur kommer det sig tror ni?
- Varför tror ni att så många vuxna genom åren, från 70-talet fram till idag, har blivit upprörda över pjäsen Medeas barn och beskrivit den som olämplig för barn? Förstår ni dessa vuxna?

Tips! Kombinera gärna övningen, och kanske hela teaterbesöket, med en läsning av Barnkonventionen. Barns rätt till kultur nämns i artikel 31. Även ett flertal andra rättigheter kan diskuteras i relation till både barnteater som konstform och själva berättelsen och barnens situation i Medeas barn.

UNDERSÖKA – PRESENTERA: MEDEA-MYTEN OCH ANTIKENS TEATER

Dela in klassen i mindre grupper:

Varje grupp får i uppgift att leta upp information om den grekiska myten om Medea, den antika teaterpjäsen Medea av Euripides, samt om de (teater)festivaler som bland annat Medea spelades på och hade stor betydelse för antikens Grekland. Förslagsvis ansvarar grupperna för varsitt område. Grupperna kan ta hjälp av böcker eller nätet, och du som lärare kan också förbereda övningen genom att ta fram informationsmaterial i förväg och dela ut detta till klassen.

Grupperna undersöker och bekantar sig med Medea och antikens teaterliv och förbereder sedan en kortare presentation. Exempel på frågor att utgå ifrån: Vad handlar Medeamyten om och vad vet man om dess ursprung? När skrev Euripides pjäsen Medea, och var spelades den? Hur fungerade teaterfestivalerna; vad gjorde man som deltagare och vilka regler och traditioner förhöll man sig till?

Samlas i helklass och låt grupperna presentera för varandra vad de har kommit fram till.

Föreställningsbild. Fotograf: Leonard Stenberg

SAMTALA: BARNS PERSPEKTIV

Barns röster, erfarenheter och perspektiv har ofta varit frånvarande i vår historieskrivning. Precis som i Medeamyten finns barn ofta med i berättelser, men det är inte alltid att vi får ta del av historien utifrån deras perspektiv. Med den stora utvecklingen på barnkulturområdet har det emellertid blivit vanligare med barnperspektiv inom film, teater, spel och litteratur.

Samtala i helklass:

- Vad betyder det att en historia är berättat ur barns perspektiv? Hur kan man se det?
- Tänk tillbaka på föreställningen Medeas barn; vad gör den till en berättelse som är gestaltad ur barnens perspektiv? Ge gärna konkreta exempel!
- Upplever barn och vuxna världen på olika sätt? Hurdå i så fall?
- Är det viktigt att ta del av berättelser utifrån olika perspektiv? Varför det i så fall? Vad får vuxna och barn till exempel ut av att ta del av berättelser gestaltade ur barns synvinkel?

FUNDERA OCH HITTA PÅ: BYTA PERSPEKTIV

Dela in klassen i mindre grupper eller par. Be dem göra en lista över olika berättelser de tycker om. Det kan vara TV-serier, filmer, teater, sagor, sånger, osv.

Fundera och anteckna sedan i paren: Från vems perspektiv och synvinkel berättas historien i de olika berättelserna?

Välj sedan ut en av berättelserna på listan: Hur skulle man kunna berätta denna historia gestaltad ur någon annan karaktärs perspektiv? Finns det till exempel en lillasyster, en granne, en hund eller en fröken med, och hur hade historien varit om den gestaltades ur deras perspektiv?

Fundera och skriv stödord: Hur hade ni gjort för att byta perspektiv? Inom vilken konstform hade ni gjort er nya version av berättelsen? Vad hade ni lyft fram som viktigt ur historien? Och på vilket sätt skiljer detta sig från perspektivet i originalberättelsen?

Rita också gärna bilder som visar hur er version av berättelsen skulle kunna se ut.

Föreställningsbild. Fotograf: Leonard Stenberg

DANSA: EN LYCKLIG FAMILJ

Föreställningen börjar med att Lilljason och Lillmedea berättar äventyret om hur Jason och Medea träffades, blev kära och fick två barn. "Dom blev en LYCKLIG FAMILJ", förklarar de. Under tiden spelar skådespelarna upp bilden av en lycklig familj med hjälp av gester, mimik och rörelser, och det hela eskalerar i en lycko-dans.

Dela in klassen i grupper om fem. Varje grupp får nu genom dans och fysisk gestaltning utforska hur man kan uttrycka lycka och spela familj, för att till slut ha förberett en liten rörelsesekvens de kan visa upp för resten av klassen. Först bestämmer grupperna sig för vilken sorts familj de vill gestalta. Familjer kan se olika ut och varje grupp bestämmer själv vem som är med i deras familj: kanske är det en pappa, en dotter och tre hundar, kanske två mammor och tre barn, eller kanske som i Medeas barn; en mamma, en pappa, två syskon och en barnvakt. Grupperna bestämmer också vem som spelar vem.

Grupperna hittar sedan på och provar sig fram: **Hur rör sig just er lyckliga familj?** Vilka sorts rörelser använder ni er av? Är de snabba eller långsamma, skakar ni på rumpan, hoppar eller snurrar runt? Vad gör armarna och hur ser ni ut i ansiktet? Kanske vill ni sjunga en sång samtidigt eller spela upp musik?

Be grupperna skapa en liten rörelsesekvens och öva in denna så de kan visa den för resten av klassen. Påminn eleverna om att det inte behöver vara perfekt och man behöver inte komma ihåg allting utan det viktiga är känslan gruppen uttrycker: En lycklig familj! Och att de har kul medan de dansar och rör på sig.

Samlas och spela upp dansscenerna för varandra. **Glöm inte att applådera!**

Föreställningsbilder. Fotograf: Leonard Stenberg

RITA: SITUATIONER OCH SCENBILDER

Medeas barn bygger på Euripides klassiska tragedi, och berättelsen om Lillmedea och Lilljason har likt klassisk dramatik en tydlig början, mitt och slut. Teater är dock en berättarform som är så mycket mer än texten som spelas. Ljud, ljus, rekvisita och scenografi skapar rum och stämning som förstärker och stödjer de situationer som skådespelarna gestaltar. Detta kan kallas för scenbilder.

Be eleverna rita tre bilder inspirerade av scenrummet och scenografin i Medeas barn. Uppmuntra dem att tänka tillbaka på föreställningen och individuellt välja ut tre situationer som fastnat hos dem. Välj en situation från början av pjäsen, en från mitten och en från slutet och rita så detaljrikt som möjligt. Vilken stämning var det i rummet? Vilka färger fanns? Vad och vem fanns på scenen? Vad hände? Hur skiljer sig de tre situationerna från varandra? Hur märks det att det handlar om olika scener från början, mitten och slutet?

Avslutningsvis kan ni hänga upp ritningarna i följd och låt gärna eleverna berätta vad de ritat och varför de valde just de situationerna och scenerna.

Föreställningsbild. Fotograf: Leonard Stenberg

GESTALTA: STARKA KÄNSLOR OCH DRAMATISKA SITUATIONER

Medeas barn är fylld med starka känslor och stor dramatik. Oro, sorg och vrede kontrasteras av förälskelse, lycka och lekfullhet. Familjen slåss och kramas, ber på sina knän, gömmer sig för varandra och dansar till Singing in the Rain.

Gör plats i rummet så klassen kan röra sig fritt runt i rummet.

Steg 1:

Be eleverna gå runt i rummet som sig själva i ett så neutralt känslotillstånd som möjligt. Du som lärare ska nu leda klassen genom att ropa ut olika känslor som eleverna ska försöka uttrycka med hjälp av kroppens rörelser. Låt det gå lite tid mellan de olika känslotillstånden så eleverna får möjlighet att undersöka och testa sig fram. Uppmuntra också eleverna att arbeta självständigt utan att tänka för mycket på vad klasskompisarna gör.

Förslag på känslor: Glädje, oro, skam, hoppfullhet, nyfikenhet, sorg, ilska, svartsjuka, förälskelse, lugn, stress, lycka, lekfullhet, busig.

Steg 2:

Eleverna fortsätter gå runt i rummet. I detta steg ska de i stället för att uttrycka känslor individuellt på given signal gå ihop i par och tillsammans skapa en staty av sina kroppar som uttrycker en dramatisk situation. En kroppsstaty skapar man genom att paren ställer sig i egenvalda, uttrycksfulla positioner i relation till varandra och fryser i dessa positioner. Exempelvis att en står avvisande med ryggen mot den andra med armarna i kors medan den andra ligger på knä med vädjande händer i luften. Men det kan också vara så att båda uttrycker samma såsom en sorgsen kram.

Paren skapar en staty, fryser till, och bryter sedan upp och fortsätter gå runt, tills nästa signal då eleverna hittar en ny partner och gör en ny staty. Du som lärare leder övningen: du ger instruktioner om vilka dramatiska situationer paren ska skapa samt ger signal om när de ska hitta en partner, när de ska frysa i statyn och när de ska fortsätta gå. Ha gärna ett högt tempo och uppmuntra eleverna att vara spontana och följa sina impulser utan att tänka för mycket. En situation statyn föreställer. Övningen handlar mer om att undersöka det fysiska uttryckets potential och möjligheter. Det gör inget om det blir lite konstigt eller att det inte blev så tydligt vilken situation statyn föreställer. Övningen handlar mer om att undersöka det fysiska uttryckets potential och möjligheter.

Förslag på dramatiska händelser: några som tar avsked av varandra, någon ger/får en utskällning, några blir jättekära, någon tröstar en som är ledsen, några som bråkar, några som försöker fly från fara, någon som ber om hjälp men blir avvisad, någon som vinner och någon som förlorar, några som har stor fest, någon som har dött, några som återses efter år av saknad.

VI SOM ARBETAT MED FÖRESTÄLLNINGEN

MEDVERKANDE PÅ SCENEN

Lilljason: Elina Norén Sandberg

Lillmedea: Tina Pour-Davoy

Jason: Leonard Terfelt

Medea: Sandra Medina

Amman: Per Öhagen

Musiker: Lovisa Samuelsson,
Isabel Sörling

PRODUKTION

Regi: Mellika Melouani Melani

Scenografi och kostym: Helga Bumsch

Kompositör: Lovisa Samuelsson, Isabel Sörling

Koreografi: Sandra Medina

Ljus: Ida Wenger

Mask: Åsa Horáková

Dramaturg: Mia Winge

Regiassistent: Channa Lagerlöf

Belysningsmästare: Hilda Ohlsson Busk

Ljudtekniker: Teodor Sydbom Kourkoulis

Scentekniker: Simon Karlsson, Björn Eriksson

Kostymtekniker: Anette Fredriksson

Kommunikatör: Fardosa Abdalla, Clara Ivenmyr Strömberg

Pedagogiskt material: Signe Barfoed

Producent: Malin Brereton

Konstnärlig ledare: Maja Salomonsson

Verksamhetsledare: Beata Mannheimer

Repetitionsbild. Fotograf: Fardosa Abdalla

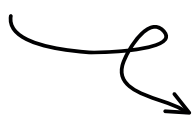

Ericastiftelsens våldsmottagning

Ericastiftelsens våldsmottagning erbjuder kostnadsfri specialiserad behandling till barn och unga, 0–24 år, som utsatts för eller upplevt våld. I första hand vänder vi oss till barn och unga i utsatta områden och till dem som sökt men inte kunnat få hjälp på annat sätt. Vi erbjuder även kostnadsfria konsultationer till yrkesverksamma inom exempelvis socialtjänst, BUP och elevhälsa. Insatserna ges på plats i Stockholm eller på distans när det är möjligt.

Läs mer

Ericastiftelsen

Behandling, utbildning och forskning